

ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர்களைக் கவர்ந்த திருக்குறள்

முனைவர் அ. வெலிங்டன் பிரான்சிஸ் பிரபாகர்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் (ஓய்வ))

போப் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சாயர்புரம்

தூத்துக்குடி மாவட்டம்

முன்னுரை

திருக்குறள் என்ற தமிழர்களின் நீதி நூல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழமை உடையது என்றாலும், இந்நூல் பதினெட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர்களால் தான், இது உலகின் தலைசிறந்த உலக நீதி நூல், உலகப் பொது மறை என்றும், இதனை இயற்றியவர் உலக மகா கவிஞர் என்றும் இனம் கண்டு கொள்ளப்பட்டது. அவர்களில் முதலாவதாக வீரமாமுனிவர், தமிழ் இலக்கியக் கடலுக்குள் மூழ்கி, திருக்குறள் என்ற அற்புத ஆணிமுத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். அதன் பின்னர் பல ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர்கள் திருக்குறளைத் தங்கள் மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்துள்ளனர். இறுதியில், திருக்குறளை முதன்முதலாக தனியொருவராக முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து ஜி.யு.போப் என்ற ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர் வெளியிட்டுள்ளார். இதன்பிறகே திருக்குறளின் அருமை பெருமைகள் உலகமெல்லாம் பரவத் தொடங்கியுள்ளது. அத்தகைய உன்னத தமிழர்களின் நீதிநூலான திருக்குறளைத் தொடக்க காலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர்களைப் பற்றி இங்குக் காண்போம்.

மலர்: 11

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஏப்ரல்

வருடம்: 2024

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

[https://doi.](https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS1-April.7897)

[org/10.34293/sijash.](https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS1-April.7897)

[v11iS1-April.7897](https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS1-April.7897)

முதன்முதலில் உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்

இத்தாலி நாட்டிலிருந்து கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்ற கத்தோலிக்கச் சேசு சபைப் பாதுரியார் 1710-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். இவர் தன்னுடைய வெளிநாட்டுப் பெயரைத் தமிழகத்திற்கு ஏற்றவாறு தைரியநாதர் என மாற்றிக்கொண்டார். இவரை அனைவரும் தைரியநாத சுவாமிகள் என்றழைத்தனர். பின்னர் இவர் தன்னுடைய வடமொழிப் பெயரைத் தூயதமிழில் ஆக்கும் பொருட்டு வீரமாமுனிவர் என மாற்றிக் கொண்டார்.

திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு

வீரமாமுனிவர் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கற்கலானார். அப்போது தமிழரின் நீதிநூலான திருக்குறள் ஒரு மெய்ஞ்ஞானத் திருக்கடல் என்பதைக் கண்டுள்ளார். அந்த வேளை திருக்குறளைப் பற்றி யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே, இந்த நீதிச் சிந்தனைகள் உலகமெல்லாம் பரவ வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டுள்ளார்.

அதற்கு இலத்தீன் மொழி ஏற்ற மொழி என்பதைத் தேர்வு செய்துள்ளார். ஏனெனில், அந்தக்காலத்தில் மேலைநாடுகளில் கற்றோர் மொழியாகவும், ரோமப் பேரரசின் ஆட்சி மொழியாகவும், கிறிஸ்தவ மத வழிபாடுகளின் முக்கிய மொழியாகவும் இலத்தீன் மொழி இருந்ததால், 1730-ஆம் ஆண்டு திருக்குறளின் அறத்துப்பாலையும், பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து முதன் முதலில் உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இவர் திருக்குறளின் காமத்துப்பாலை மொழிபெயர்க்கவில்லை. இது தன்னுடைய கிறிஸ்தவத் துறவறத்துக்குப் பொருத்தமற்றது என்று திருக்குறளின் காதல் புத்தகமான காமத்துப்பாலை மொழிபெயர்க்காமல் விட்டுவிட்டார் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால், திருக்குறளின் நீதிச் சிந்தனைகளைத் தமிழர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தாம் எழுதிய வேதியர் ஒழுக்கம், திருக்கடையூர் நிருபம், பரமார்த்த குருவின் கதை, தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல நாயகி வெண்கலிப்பா, கிளாவிஸ் இலத்தீன் இலக்கணம், தொன்னூல் விளக்கம், செந்தமிழ் இலக்கணம், தேம்பாவணி ஆகிய நூல்களில் திருக்குறளின் முத்தான நீதிச் சுருத்துகளைப் புகுத்தியுள்ளார்.

ஒரு மாணிக்கக் குறளைச் சுட்டிக் காட்டல்

வீராமமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கம் என்ற இலக்கண நூலின் பொருளதிகாரத்தில் பதிகம் பற்றிப் பேசும் போது, நூற்பா 149-இல், “திருவள்ளுவரின் பயனெல்லாம் விரித்துப் பகரும்படி நான் வல்லவன் அல்லேன். ஆகையின், அக்கடற்றுறை சேர்ந்து ஒரு மணியெடுத்துக் காட்டல் உணர்ந்தேன். அவர் சொன்ன குறளின் ஒன்றே இங்ஙனம் நான் விரித்துரைப்பதுணர்ந்தேன். அஃதாவது,

**மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற**

என்பது இல்லறம் துறவறம் என்றிவ்விரண்டினுள்ளும் அடங்கி நிற்கும் எல்லா அறங்களும், மனத்தின் தூய்மையாற் பெறும் பெருமையே தரும் எனவும், மனத்தினுள் மாசு கொண்டவன் செய்யும் தவமும், தானமும், மற்றையாவும் அறத்தின் அரவம் ஆவதின்றி, அறத்தின் பயனுள் அல்ல எனவும், அக்குறள் இருபயன் இவை என விரித்துக்காட்டுதும் விரிப்பவே, மெய்யும் பொய்யும் விளக்கி, உட்பயன் தரும் மெய்யறத்தின் தன்மையே வெளியாய், இஃதொன்று உணர்ந்து நாம் அதற்கு ஒப்ப நடந்தால், இது வீடு எய்தும் வழியெனக் காணப்படும். பெரும்பொருள் நேர்ந்து பொய்ம்மணி கொள்வது கேடு அன்று ஆயினும், பொருளை நேர்ந்தும், உடலை வாட்டியும், உயிரை வருத்தியும், மேற்கதி வீட்டிற் செல்லாச் சில பொய் அறங்களை ஈட்டுவது, அதிலும் கேடு ஆம் அன்றே” என்று திருக்குறளின் நீதிகளில் ஒரு வைர நீதிமணியை எடுத்து விதந்து போதித்துள்ளார்.

பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு

திருக்குறள் ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தொடக்க காலத்தில் ஆங்கில மொழிக்கு அடுத்தப்படியாக எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அதிகமாகப் பிரெஞ்சுமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்பர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் வந்த பிரெஞ்சுத் தமிழறிஞர் இ.எஸ்.ஏரியல் என்பவர் 1848-ஆம் ஆண்டு திருக்குறளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில குறட்பாக்களைப் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் குறள் டி திருவள்ளுவர் (kural de Thiruvalluvar) என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். ஆனால், இவருக்கு முன்னரே திருக்குறளின் முதல் பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு 1767-இல் பெயர் அறியப்படாத ஓர் அறிஞரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்று ஏரியலே தன்னுடைய நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருப்பினும், பிரெஞ்சு

மக்களிடம் திருக்குறளைக் கொண்டு சென்ற முதல் நூல், ஏரியலின் மொழிபெயர்ப்புத் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பர்னூப் என்பவருக்கு ஏரியல் எழுதிய கடிதமொன்று ஜர்னல் ஆசியாடிக் (நவம்பர்-டிசம்பர், 1848) என்ற இதழில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த இதழில், “தமிழ் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த படைப்பு, மனித சிந்தனையின் மிக உயர்ந்த தூய்மையான வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று. திருக்குறளில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அற்புதமானது என்னவென்றால் அதன் ஆசிரியர் சாதி, குல நம்பிக்கைகளைப் பொருட்படுத்தாது ஒட்டுமொத்த மனித சமூகத்திற்கும் பொதுவான அறிவுரைகளை வழங்குகிறார். அவர் இறையாண்மைக்கு ஏற்ற நன்னெறிகளையும் அறிவார்ந்த சிந்தனைகளையும் வகுக்கிறார். அச்சிந்தனைகளுக்குத் தக்கவாறு என்றும் நிலைக்கும் பொதுத் தன்மையுடன் அறத்தையும் வாய்மையையும் அனைவருக்கும் அவர் அறிவுறுத்துகிறார். அவர் அனைவரையும் ஒரே தட்டில் வைத்து மாந்தர்தம் அக மற்றும் புற வாழ்க்கையின் அறச் சட்டங்களை முன்வைக்கிறார். மனித மனத்தின் மென்மையான உணர்வுகளைப் பகுப்பாய்ந்து பேராயியற்கையின் இரகசியங்களை அதன் தெய்வீகத் தன்மையையும் நன்குணர்ந்தவராய் அவற்றைத் தன் சிந்தையில் இருத்தி அவற்றைத் தன்னுடைய படைப்பில் சிந்தனையளவிலும் மொழியளவிலும் செய்யுளளவிலும் சமமாகத் தருகிறார்” என்று பெயரறியா ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட பெயரறியா நூல் என்று திருக்குறளை ஏரியல் பாராட்டிக் கூறுகிறார்.

ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு

திருக்குறளின் அறத்துப்பால் பொருட்பால் அதிகாரங்களிலுள்ள சில குறட்பாக்களை முதன்முதலாக ஜெர்மன் மொழியில் 1803-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் பிரெட்ரிக் கேமரர் (August Friedrich Caemmerer) என்பவர்

மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். அதன்பின்னர் மேலும் சில குறட்பாக்களை மொழிபெயர்த்து பிரெட்ரிக் ருக்கர்ட் (Friedrich Ruckert) என்பவர் 1847-இல் வெளியிட்டுள்ளார் ஆயினும், திருக்குறளின் ஒரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாக ஜெர்மன் மொழியில் 1856-ஆம் ஆண்டு ஜெர்மானியத் தமிழறிஞர் டாக்டர் கார்ல் கிரால் என்பவர் 220 பக்கங்களில் டெர் குரல் டெஸ் திருவள்ளுவர் (Der kural des Tiruvalluver) என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட நூல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இவர் 1864-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 10-ஆம் நாள் மரணமடைந்தார். இதனால் கிராலின் மொழிபெயர்ப்பு, குறள் முழுமைக்கும் இல்லை. இருப்பினும் இம்மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றி டாக்டர் ஜி.யு.போப், “கிராலின் மொழிபெயர்ப்பு பயனுள்ள ஒன்று என்றும், இது வீரமாமுனிவரின் மொழிபெயர்ப்பை ஒத்திருந்தாலும், இம்மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பானது” என்று கூறுகிறார்.

சாதி உடைப்புச் சிந்தனை

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்

செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்

என்ற முப்பதாவது திருக்குறளில், “எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பு கொண்டு அருள் பொழியும் சான்றோர் எவராயினும் அவர் அந்தணர் எனப்படுவார் என்று திருவள்ளுவர் கூறுவதால், ஒழுக்கத்தை விடப் பிறப்பையே பெரிதும் மதிக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு அது ஓர் அடியாகும்” என்று கிரால் கூறுகிறார்.

கிரால் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் மெட்ராஸ் மிஷனரி மாநாடு என்ற ஓர் அமைப்பு ஒரு தீர்மானம் இயற்றியது. அது என்னவென்றால், “தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் தயாரித்த உணவைச் சாப்பிட்டுச் சாதியை உடைக்கும் வரை, சாதிய அடையாளத்தை உதறித் தள்ளும்

வரை யாரையும் கிறிஸ்தவர்களாக ஞானஸ்நானம் எடுக்கவிடக் கூடாது” என்பதாகும். ஆனால், கிரால் சாதியைத் தெய்வீகத்திற்கும் பேய்க்கும் இடையே உள்ள ஓர் இயற்கை இராச்சியம் என்று கருதினார். அதனால் சாதிய அமைப்பு ஒரு மெதுவான செயல் முறையாக மட்டுமே அகற்ற முடியும் என்று நம்பினார். எனவே, தமிழகத்தின் சாதிய சமூக ஒழுக்கங்களில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் தலையிடக் கூடாது என்று கருதினார்.

கிராலைக் கவர்ந்த ஒரு குறள்

திருக்குறள் காமத்துப்பால் குறிப்பறிதல் அதிகாரத்தில்,

இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒரு நோக்கு நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

என்ற 1091-ஆவது குறள் கிராலை மிகவும் கவர்ந்தது. ஏனெனில், ஆங்கில நாடகாசிரியர் ஷேக்ஸ்பியர், “பெண்களின் கண்களின் பார்வை ஆடவர் உள்ளத்தில் காமநோயைக் கொழுந்து விட்டெறியும் தன்மை வாய்ந்தது என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் வள்ளுவரோ ஷேக்ஸ்பியரிடமிருந்து வேறுபட்டு, பிராய்டின் உளவியலைக் கற்றவர் போல, ஒரு கண் காதல் நோயைத் தர, மறு கண் அன்பாக நான் உன் காதலிதான் என அழகுற மொழிந்து, காதல் நோயைத் தீர்த்து விடுகிறது. காதலன் பித்தனாகத் தேவையில்லை. காதல் மலர்கிறது, காதலர் பண்படுகின்றனர். காதலின் புனிதம் காக்கப்படுகிறது” இதனை உணர்ந்த இறைத்தொண்டர் கிரால் வள்ளுவர் மீதும், அவர் செய்த திருக்குறள் மீதும் தீராக்காதல் கொண்டு கூறியுள்ளார். மனித உணர்வுகளை நாகரிகமாகச் சித்தரித்து, தொட முடியாத உள்ள உணர்வுகளை உச்சாணிக் கொம்பிற்கே தன் உளவியல் உத்தியால் கொண்டு சென்ற வள்ளுவரை வியந்து பார்க்கிறார். இதனால் தான் கிரால் திருக்குறளைப் படித்ததுடன், அதில் ஆய்வு மேற்கொள்ளவும், தன்னுடைய

தாய் மொழியாம் ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கவும், அவரைத் தூண்டியது எனலாம்.

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

உலக மக்களால் அதிகமாகப் பேசப்படும் மேல்நாட்டு மொழியான ஆங்கிலத்தில் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்த பின்புதான் கீழைநாட்டுத் தமிழரின் உயரிய நீதிச் சிந்தனைகள் உலகம் முழுவதும் பரவ ஆரம்பித்தது.

நத்தானியேல் எட்வர்ட் கிண்டர்ஸ்லி (Nathaniel Edward kindersley)

நத்தானியேல் எட்வர்ட் கிண்டர்ஸ்லி என்பவர் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய குடிமுறை அரசுப்பணி அதிகாரியாவார். இவர் திருக்குறள் அறத்துப்பாலின் முதல் சில அதிகாரங்களை 1794-இல் பெசிமன்ஸ் ஆப் இந்து லிட்டரேச்சர் (Specimens of Hindoo literature) என்ற நூலில் வள்ளுவர் குறளின் பகுதிகள் அல்லது ஞானப்பெருங்கடல் என்ற தலைப்பில் முதலாவதாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். எனவே, இவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த முன்னோடியாக முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளராக அறியப்படுகிறார்.

பிரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸ் (Francis Whyte Ellis)

ஆங்கிலேயரான பிரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸ் என்பவர் தமிழ் மொழியின் மீது கொண்ட காதலால் தன்னுடைய பெயரைத் தமிழ் மரபிற்கேற்ப எல்லீசன் என மாற்றிக் கொண்டார். இவர் 1796-இல் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியில் சாதாரண எழுத்தாரகப் பணியில் சேர்ந்து, பின்னர் படிப்படியாக உயர்ந்து 1810-ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளராகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் தமிழில் கவிதை எழுதும் அளவுக்குத் தமிழ்மொழியில் நன்கு

புலமைப் பெற்றிருந்தார். இவர் சென்னைக் கல்விச் சங்கம் என்றழைக்கப்பட்ட புனித ஜார்ஜ் கோட்டைக் கல்லூரியை 1812-இல் நிறுவினார். தமிழ்மொழியில் இவர் செய்த ஆய்வுகளுக்கு இக்கல்லூரியே களமாக அமைந்தது. இந்நிறுவனம் மூலம் திருக்குறள், நாலடியார் போன்று தமக்குக் கிடைத்த எல்லாத் தமிழ் ஓலைச்சுவடி நூல்களைப் பதிப்பித்து அச்சுப் புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற மாபெரும் தமிழ்மொழி ஒப்பிலக்கண ஆய்வு நூலை முதன்முதலில் கால்டுவெல் 1856-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, எல்லிஸ் 1816-ஆம் ஆண்டிலேயே, தென்னிந்திய மொழிகள் பிற வட இந்திய மொழிகளிலிருந்து வேறுபட்டிருப்பதை உணர்ந்து தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முதன்முதலில் வெளியிட்டுள்ளார். சென்னையிலுள்ள எல்லிஸ் சாலை, எல்லிஸ்புரம் அதுபோல மதுரையிலுள்ள எல்லிஸ் நகர் போன்றவை இவர் நினைவாகப் பெயரிடப்பட்டு, இவர் புகழுக்குச் சான்று பகர்கின்றன.

திருக்குறள் பதிப்பும் மொழிபெயர்ப்பும்

ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்த பழமையான தமிழ்நூல்களை வட இந்தியமொழி சமஸ்கிருதத்தில் மந்திரங்கள் சொல்லி, திட்டமிட்டு எரித்து அழித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், மதுரையில் அவ்வாறு எரிக்க இருந்த ஒரு தமிழ்நூலைக் கந்தையா பிள்ளை என்ற ஒரு சமையற்காரர் கண்டெடுத்தார். இவர் அயோத்திதாசப் பண்டிதரின் தாத்தா ஆவார். இந்நூல் கிடைப்பதற்கரிய தமிழரின் நீதிநூலான திருக்குறள் என்பதைக் கண்டு கொண்ட கந்தையா பிள்ளை அந்நூலை, அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு கலெக்டரிடம் ஒப்படைத்தார். இந்நூலைத்தான் எல்லிஸ் வெகுநாளாகத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்

என்பதை உணர்ந்து, அவர் அந்நூலை எல்லிஸ் வசம் ஒப்படைத்தார். கிடைப்பதற்கரிய ஒரு தங்கப் புதையலைப் பெற்றது போல எல்லிஸ் அந்நூலை மகிழ்வுடன் பெற்று, அதுவரையில் வெளிவராமல் இருந்த திருக்குறளைத் தெளிவாகப் பதிப்பித்து அச்சுப் புத்தகமாக வெளியிட்டதோடு, அதற்காக ஒரு நல்ல விளக்க உரையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

எல்லிஸ் தமிழையும், வடமொழியையும் நன்கு கற்றவர். இவர் திருக்குறள் அறத்துப் பாலின் முதல் 13 அதிகாரங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உரையும் எழுதி 1812-ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உருவம் பொறித்த தங்க நாணயம்

இந்தியாவில் ஆங்கிலேய அரசு வீற்றிருந்த காலத்தில் இங்கிலாந்து அரசு பரம்பரையினர் உருவம் பொறித்த நாணயங்களே வெளியிடப்படும். அப்படிப்பட்ட வேளையில் உருவமே இல்லாத திருவள்ளுவருக்கு முதன்முதலாக உருவம் அமைத்து, சென்னையின் நாணயச்சாலை தன்னுடைய பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில், எல்லிஸ் புரட்சிகரமாகத் திருவள்ளுவர் உருவம் பொறித்த இரண்டு தங்க நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே திருவள்ளுவரின் உருவம் பொறித்து வெளிவந்த முதல் படம். இதன் மூலம் எல்லிஸ் திருவள்ளுவர் மேல் வைத்த மரியாதையும், அன்பும் வெளிப்படுகிறது.

எல்லிஸ் வெளியிட்ட திருவள்ளுவர் உருவம் பொறித்த இரண்டு தங்க நாணயங்கள்

ஐராவதம் மகாதேவன் என்பவர் 1994-ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தங்க நாணயங்களை அடையாளம் கண்டு அவை பற்றி எழுதியுள்ளார்.

எல்லிஸ் பல நூல்களை எழுதியிருந்த போதிலும் அவைகளைத் தன்னுடைய 40 வயதிற்கு முன்னர் வெளியிடுவதில்லை என்று எண்ணியிருந்தாராம். ஆனால், 1777-இல் பிறந்த எல்லிஸ் 1819-ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய 42-ஆவது வயதிலே மரித்துப் போனார். இருப்பினும், கிண்டர்ஸ்லிக்குப் பிறகு திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த இரண்டாவது நபர் என்ற பெரும் பேறு பெற்று விட்டார். அயோத்தி தாசப் பண்டிதரும், “19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தமிழ் மொழியின் மறுமலர்ச்சிக்கு ஊற்றுக் கண்ணாக எல்லிஸ் இருந்தார்” என்றும், “திருக்குறள் நாலடியார் போன்று தமக்குக் கிடைத்த ஓலைச்சுவடித் தமிழ் நூல்களை எல்லாம் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்” என்றும் எல்லிசைப் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

வில்லியம் ஹென்றி டிரூ (William Henry Drew)

ஆங்கிலேயரான வில்லியம் ஹென்றி டிரூ ஒரு பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவ நற்செய்தி அறிவிப்பாளர் ஆவார். இவர் தமிழ்மொழி மீது மிகவும் பற்றுக் கொண்டவர். பண்டித நடையில் தமிழைப் பேசவும் எழுதவும் வல்லவர்.

டிரூ திருக்குறளின் முதல் 63 அதிகாரங்களை அதாவது முதல் 630 குறட்பாக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 1840-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இம்மொழி பெயர்ப்புடன் சேர்த்து, குறளின் தமிழ் மூலம், பரிமேலழகர் உரை, ராமானுஜக் கவிராயரின் விளக்கவுரை ஆகியவைகளையும் இணைத்தே வெளியிட்டார். இம்மொழி பெயர்ப்பு பரிமேலழகர் உரையைச் சார்ந்து இருந்ததால் பெரும்பாலும் தமிழ் மூலத்தோடு ஒத்திருந்தது. இவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில்

மொழிபெயர்த்த மூன்றாவது நபர் எனலாம்.

டிரூவும் கால்டுவெல்லும்

சென்னையில் கால்டுவெல் டிரூ வீட்டில் ஓராண்டுக் காலம் தங்கியிருந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றார். அப்போது அவர்களுக்கிடையே நடந்த உரையாடல் மிகவும் சுவாரஸ்யமானது.

ஒரு நாள் டிரூ கால்டுவெல்லைப் பார்த்து, “நீங்கள் வருங்காலத்தில் தமிழ் மேதை ஆவீர்கள் என்றார். அதற்குக் கால்டுவெல், பேதையா? பேதை என்றால் முட்டாளர் என்றல்லவா அர்த்தம் என்றார். இல்லை பேதை அல்ல மேதை. மேதை என்றால் அறிஞர் அதாவது Scholar என்று அர்த்தம் என்றார். ஒரு எழுத்து மாற்றத்திலே இவ்வளவு மாறுபட்ட அர்த்தமா என்று திகைத்தார் கால்டுவெல். அதைப் பார்த்த டிரூ, இதற்கே இப்படித் திகைக்கிறீர்களே, எழுத்து, ஒலி வேறுபாடு எதுவுமே இல்லாமல் சூழ்நிலைக்கேற்ப பொருள் மாறுபடும் பல சொற்கள் உள்ளன என்றார். தோட்டத்தில் ஆடு, மேடையில் ஆடு என்ற இரண்டு தொடரில், முதல் தொடரில் வரும் “ஆடு Sheep என்றும், இரண்டாவது தொடரில் வரும் ஆடு Dance என்றும், இரண்டு வேறுபட்ட பொருளுடையச் சொற்கள் என்றார். அது போல பூவைச் சூடு, டயைச் சூடு பண்ணு, களத்து மேட்டுல சூடு அடி என்பதில், முதல் சூடு மலரை அணி என்றும், இரண்டாவது சூடு உஷ்ணப்படுத்து என்றும், மூன்றாவது சூடு நெல் மணிகளைக் களத்து மேட்டுல அடி என்றும் மூன்று வேறுபட்ட பொருளில் வந்துள்ளன. தலைவர் சூடாகப் பேசினார் என்றால் காட்டமாகப் பேசினார் என்று அர்த்தம். இப்படிச் “சூடு” என்பதற்கு இடத் திற்கேற்ப பல பொருள் உண்டு என்றார்.

இதைக் கேட்ட கால்டுவெல், ஐயா! நீங்கள் மொழிபெயர்த்த திருக்குறளில் இது போன்ற இடர்பாடுகள் வந்துள்ளனவா

என்றார். அதற்கு டிரு, “முதல் குறளிலே என் மண்டை உடைஞ்சி போச்சு. திருக்குறளின் முதல் குறள் அகர முதல என்று ஆரம்பிக்கிறது. இதுல முதல என்றால் என்ன அர்த்தம்” என்றார். “முதல என்றால் அநேகமாக crocodile என்று அர்த்தம் என நினைக்கிறேன்” என்றார் கால்டுவெல். “அது தான் இல்லை. இங்கே முதல என்றால் First என்று அர்த்தம்” என்றார் டிரு. இவ்வாறு டிரு கால்டுவெல்லுக்குத் தமிழ்மொழியை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் ஐயந்திரிபறவும் கற்றுக் கொடுத்தார்.

சார்லஸ் எட்வர்ட் கோவர் (Charles Edward Gover)

ஆங்கிலேயரான கோவர் 1864-இல் சென்னை எழும்பூரில் உள்ள மெட்ராஸ் இராணுவ ஆண்கள் அனாதை விடுதியின் முதல்வராகவும் செயலாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் ஒரு நாட்டுப்புற ஆய்வாளர் ஆவார். இவர் 1866-இல் ஆசியாட்டிக் சொசைட்டி என்ற இதழுக்கு தென்னிந்தியாவில் பொங்கல் திருவிழா என்ற ஓர் ஆய்வறிக்கையை எழுதிக் கொடுத்தார். கார்ன் ஹில் (Cornhill Magazine) என்ற இதழுக்காக இந்திய நாட்டுப்புற மரபுகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதினார்.

கோவர் 1872-ஆம் ஆண்டில் தன்னுடைய கட்டுரைகளை எல்லாம் தென்னிந்தியாவின் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் தொகுத்தளித்தார். இந்தப் புத்தகத்தில் திருக்குறளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில குறட்பாக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து ஓட்ஸ் ப்ரம் தி குறள் (Odes from the kural) என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். இவர் வள்ளுவரை உலகப் புகழ்பெற்ற கிரேக்கக் காப்பியக் கவிஞர் ஹோமருக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். “திருவள்ளுவர், திருக்குறள் நூலைப் பிராமணர்களின் கைகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மிகவும் அறிவார்ந்த முறையில் குருக்களைப்

பற்றியோ இறையியல் பற்றியோ சுட்டாது செல்கின்றார்” என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். ஆனால், இக்கருத்தினை இராபின்சன் என்ற ஐரோப்பியர், “அந்தணர் என்பவர் எல்லா உயிர்கள் மீதும் அன்பு செலுத்தி வாழ்பவர் என்று திருவள்ளுவர் முப்பதாவது குறளில் போலியான சமயத்தையும் சாதியையும் எதிர்க்கிறார்” என்று கூறியுள்ளார். இவ்வாறு கிண்டர்ஸ்லி, எல்லிஸ், டிரு ஆகியோருக்குப் பிறகு திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த நான்காவது நபர் கோவர் ஆவார்.

ஜான் லாசரஸ் (John Lazarus)

தமிழகம் வந்த ஜான்லாசரஸ் என்பவர் ஓர் ஆங்கிலேயக் கிறிஸ்தவ நற்செய்தி அறிவிப்பாளர் ஆவார். இவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னுடைய பட்டப்படிப்பினை முடித்தார். இவருடைய முதல் படைப்பாக 1878-இல் தமிழ் இலக்கண நூலான நன்னூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். எனினும் இவரின் ஆங்கிலத் திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புக்காகவே ஜான்லாசரஸ் இன்றளவும் அறியப்படுகிறார்.

வில்லியம் ஹென்றி டிரு என்பவர் 1840-இல் திருக்குறளின் முதல் 63 அதிகாரங்களை மட்டும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருந்தார். இதை அறிந்த ஜான் லாசரஸ், டிரு மொழிபெயர்த்திருந்த 63 அதிகாரங்களில் சில இடங்களில் செம்மைப்படுத்தி, தொடர்ந்து 64-ஆம் அதிகாரம் முதல் 133-ஆம் அதிகாரம் வரையிலுள்ள குறட்பாக்களை டிருவின் நடையிலே மொழிபெயர்த்து, 1885-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இந்நூலே இருவர் சேர்ந்து வெளியிட்ட முதல் முழுமையான ஆங்கிலத் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பாகும். “திருக்குறளில் உள்ள மொத்தம் 12000 சொற்களில் 50 சொற்கள் கூட சமஸ்கிருத வேர் ஒற்றிப் பிறந்த சொற்களாய் இராது

என்றும், கவிஞர் ஜான் பனியனின் தூய ஆங்கிலத்தைத் தன்னுடைய தூய தமிழினால் பின்னுக்குத் தள்ளி விடுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை” என்று ஆய்ந்து ஆய்வுரையும் வழங்கியுள்ளார்.

ஜான் லாசர்சின் மற்றுமொரு மிகப்பெரிய பங்களிப்பாகக் கருதப்படுவது தமிழ்ப் பழமொழிகளின் அகராதி (Dictionary of Tamil proverbs) என்ற நூலாகும். இந்நூல் 1894-இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் 10,000 பழமொழிகள் தொகுக்கப்பட்டு, இன்று வரை ஒரு முழுமையான பழமொழித் தொகுப்பு அகராதியாகத் திகழ்கிறது.

டாக்டர் ஜி.யு. போப்

திருக்குறள் முழுமையும் தனியொருவராக மொழிபெயர்த்த முதல் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத்தமிழறிஞர் டாக்டர் ஜி.யு. போப் ஆவார். இவர்தான் உலகில் அதிகமான மக்களால் பேசப்படுகிற ஆங்கிலத்தில் The Sacred kural of Tiruvalluva Nayanar - புனிதக் குறள் என்ற பெயரில் 1886, செப்டம்பர் முதல் நாள் இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட், ஆகஸ்போர்டிலிருந்து வெளியிட்டுத் திருக்குறளை உலகமெல்லாம் பரவச் செய்த முதல் நபர் ஆவார். இந்த மொழிபெயர்ப்புடன் வீரமாமுனிவர் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்திருந்த திருக்குறளின் அறத்துப்பால், பொருட்பால் இரண்டையும் சேர்த்தே வெளியிட்டு, திருக்குறளுக்கு உலகப் பொது மறை என்ற அங்கீகாரத்தைப் போப் பெற்றுத் தந்தார். முன்பு வீரமாமுனிவரால் மொழிபெயர்க்காமல் விட்டுவிட்ட காமத்துப்பாலை நன்கு ஆராய்ந்து மொழிபெயர்க்க எடுத்துக் கொண்டார். அதைப் பற்றிக் கூறும் போது, “புலமை வாய்ந்த உயர்ந்த ஆன்மாவான புலவரின் முழுவதும் தூய்மையான போக்கும் கருத்தும் என்னை ஈர்த்தன” என்று கூறியுள்ளார். மேலும், “தமிழ்மொழி பயிலத் தொடங்கிய காலத்திலேயே நினைத்த

இவ்வேலை பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் முற்றுப்பெற்றமை கண்டு ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இது என் நெடுங்கால உழைப்பின் பயனாக வெளியிடப்படுகிறது” என்று தன்னுடைய மொழிபெயர்ப்பு நூலில் போப் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேல்நாட்டு ஆய்வு முறை

தன்னுடைய திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலில் திருவள்ளுவர் வரலாறு, திருக்குறள் காலம், திருக்குறள் கருத்துகள், தனித்தன்மை, இலக்கணம் என அனைத்து நிலைகளிலும் ஆய்வு செய்துள்ளார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலே இலக்கியத்தில் இலக்கணத்தை ஆய்வு செய்த முதல் நூல் எனலாம். இவ்வாறு எந்தத் தமிழரும் ஆய்வு செய்திராத தமிழ் ஆய்வுப் பணியை மேல்நாட்டு முறையில் முதன்முதலில் போப் செய்துள்ளார்.

திருவள்ளுவர் ஓர் உலக மேதை

திருவள்ளுவர் சந்தேகமில்லாமல் உலகின் தலைசிறந்த மேதை என்பதைப் போப் ஒப்புக் கொள்கிறார். “தமிழ்மொழி வடமொழியிலிருந்து வேறுபட்டது. தென்னிந்திய மொழிகளின் தாய் தமிழ்மொழி. இது வடமொழியின் கிளை மொழியன்று. சொற்செல்வம் படைத்த தனிமொழி, தெளிவான மொழி, தத்துவ உண்மைகளும், இலக்கண நெறிகளும், உயர்ந்த பண்பாடும் கொண்டு தனித்து இயங்கும் மொழி” என்று நிறுவுகிறார்.

செல்லாராய்ச்சி

போப் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலில், “திருக்குறள் பெரும்பாலும் தூய தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இக்குறளில் வடமொழியில் மிகுதியும் வழக்கத்தில் உள்ள வேதம், கோபம், சாட்சி போன்ற சொற்கள் வழங்கப்படாமல் மறை, வெகுளி, கரி ஆகிய சொற்களே வழங்கப்பட்டுள்ளன” என்று செல்லாராய்ச்சியும் செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

திருக்குறள் வடிவச் சிறப்பு

திருக்குறளின் புகழுக்குக் காரணம் அதன் அருமையான கவிதை வடிவச் சிறப்பே என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். “குறள் என்பதற்குக் குள்ளன் (Dwarf) என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குள்ளன் அல்லது வாமனன் (Vamana-மால்-விஷ்ணு) இரண்டடியில் வானத்தையும் பூமியையும் அளந்தார். அதுபோல திருவள்ளுவர் வெண்பாவின் இரண்டடிகள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை (universe) அளந்தது.

**மாலுங்குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்**

வாலறிவன்

**வள்ளுவநுந் தங்குறள்வெண் பாவடியால்
வையத்தார்**

உள்ளுவ வெல்லாம் அளந்தார் ஓர்ந்து”

என்று விளக்கியுள்ளார். “திருக்குறளில் சொல்லாத கருத்துகள் ஒன்றுமில்லை” என்றும் கூறியுள்ளார். “தமிழ் யாப்பு முறை சமஸ்கிருத, தெலுங்கு யாப்பு வடிவங்களிலிருந்து வேறுபட்டது” என்பதையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். “ஆங்கிலத்தில் உள்ள சானட் என்ற வகைப் பாடலைப் போல திருக்குறளின் வெண்பாவும் இலக்கணக் கட்டுப்பாடுடைய சிறந்த அமைப்பு உடையது” என்று கூறுகிறார்.

ஓப்பீடு

போப் திருக்குறள் கருத்துகளை விளக்கும் போது, வீராமாமுனிவர், எல்லிஸ், கிரால் போன்ற மேலை நாட்டு ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர்களின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக் கருத்துகளையும், உலகில் புகழ்பெற்றக் கவிஞர்களான ஷேக்ஸ்பியர், வில்லியம் வேர்ட்ஸ் வொர்த், மாத்யூ அர்னால்டு, ஷெல்லி, வெர்ஜில் போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்டவர்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டித் தன் கருத்துகளை நிலை நாட்டுகிறார்.

கிறிஸ்தவக் கருத்துகள்

இயேசு கிறிஸ்துவின் பன்னிரண்டு சீடர்களில் ஒருவரான தோமா தமிழகத்தின் மயிலாப்பூர் பட்டணம் வந்து கிறிஸ்தவக் கருத்துகளைப் பரப்பியுள்ளார். அந்த மயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவரும் வாழ்ந்துள்ளார். அதே மயிலாப்பூருக்குத் தானும் வந்து தமிழகத்தில் முதன்முதலாக மயிலாப்பூர் தேவாலயத்தில் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை அறிவித்ததைப் போப் பெருமையாக வியந்து கூறியுள்ளார்.

“கிறிஸ்தவப் போதனையாளர்களின் கருத்துகளைத் தம் வியத்தகு குறிக்கோளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டு திருவள்ளுவர் நாள்தோறும் சென்னைக் கடற்கரையிலே தனியே நடந்து சென்றதை நம் மனக்கண்ணால் காண முடிகிறது” என்று போப் திருவள்ளுவரின் காலத்திற்கே சென்று எண்ணிப் பார்க்கிறார்.

“திருக்குறளில் இயேசு கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவின் எதிரொலி (Echo of the Sermon on the Mount) இருக்கிறது” என்று கூறுகிறார். திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்தில் இறைவனைப் பற்றிக் கூறுபவைகளைக் கண்டு பெரும் வியப்படைகிறார். அவைகளைக் கிறிஸ்தவக் கருத்துகளோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். இவ்வாறு திருக்குறள் நூல் முழுவதுமே கிறிஸ்தவக் கருத்துகள் காணப்படுகின்றன என்று ஆணித்தரமாக நம்புகிறார். உண்மையில் பிரபஞ்சக் கவிஞரான திருவள்ளுவர், “எல்லோரும் ஓர் இனம் எல்லோரும் ஒரு குலம் எல்லோரும் இவ்வுலக மக்கள் என்ற இயற்கை சமயமே வள்ளுவர் சமயம்” என்று வாதிடுகிறார்.

தமிழர்களின் நீதியின் மேன்மை

போப் தன்னுடைய நாலடியார் மொழி பெயர்ப்பு நூலின் முன்னுரையில், “மிகச் சிறந்த நீதி நூற்களான திருக்குறளும் நாலடியாரும் தமிழர்களுக்கு மேன்மையை உண்டாயிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் எழுந்த

நீதி நூல்களை இவ்வாறு வெளியிடுவதால் நலன் விளையும் என்று நான் உறுதியாய் நம்புகிறேன். தமிழ்நாட்டு இளைஞர் மிக்க ஊக்கமும், திறமையுமாய் ஆங்கிலக் கல்வி பெறுகின்றனர். அவர்கள் வியக்கத் தகுந்த தங்களுடைய இணையற்ற தாய் மொழியைப் புறக்கணிப்பதை நோக்கி வருந்துகின்றேன். அவர்களுள் சிலராவது இத்தகைய பதிப்புகளை விரும்பிப் படித்து நன்மை அடைவர் என்று நம்புகிறேன்” என்று கூறியுள்ளார்.

“தாழ்மை, அன்பு, மன்னிப்பு என்பவை கிறிஸ்தவத்தின் குணநலன்களாதலின் அரிஸ்டாட்டில் இவற்றை விரித்துரைக்கவில்லை என்று சர்.ஏ.கிரான்ட் என்பவர் சொல்லுகிறார். ஆனால், திருக்குறளில் மேற்கண்ட மூன்று குணநலன்களும் திருவள்ளுவ ஆசிரியரால் வலியுறுத்தி உரைக்கப்படுகின்றன. திருக்குறளிலுள்ள மிகச் சிறந்த பாக்கள் இவற்றையே எடுத்துரைக்கின்றன. உயர்ந்த நீதி கடைப்பிடித் தொழுகும் சிறந்த மக்கள் வாழும் நாட்டில் தான் திருக்குறள் போன்ற ஒழுக்க நூல் எழுதப்பட முடியும். தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்கள் என்பதே என் கூற்று. தமிழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்புவோர் யாவரும் இவ்வண்மையை ஒப்புக் கொள்ளாதல் வேண்டும்” என்று போப் கூறுவதனால், தமிழரின் நீதி உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடிய உலகநீதி என்று பாராட்டிப் போற்றுகின்றார்.

கிறிஸ்தவ நற்செய்தியைத் தமிழகத்தில் அறிவிக்க வந்த ஐரோப்பியர்கள், கிறிஸ்துவின் நீதியும் திராவிடர்களாகிய தமிழர்களின் நீதியும் ஒத்துப்போவதைக் கண்டுள்ளனர். அவர்கள், இந்தியாவின் தென்கோடியில் வாழும் தமிழ் நாட்டு மக்களின் நீதி ஆரியர்களின் நீதியிலிருந்து வேறுபட்டு, உலக மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உலக நீதி என்பதைக் கண்டுள்ளனர். இதனால் தமிழர்களின் அரிய தங்கப்

புதையல் நீதி நூலான திருக்குறளை உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அந்த வேளையில் தான் கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற தமிழர்களின் இன எழுச்சிக்கு ஆதாரமாக அமைந்த மாபெரும் ஒப்பற்ற மொழி ஒப்பாய்வு நூலும் வெளிவந்துள்ளது. எனவே அன்றிலிருந்து தான் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாபெரும் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கான வேர் எங்கும் பரவ ஆரம்பித்தது. அதன் விளைவாகத் தான் இன்று, வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வாய்ப்புக் கொண்ட தமிழ்நாடு என்று உலகமே வள்ளுவரைத் தலைமேல் தூக்கி வைத்துப் போற்றிக் கொண்டாடி மகிழ்கிறது.

இவ்வாறு ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர்களின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகளும், கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலும் ஒன்று போல் வெளிவந்து, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியங்களின் போக்கில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை உண்டாக்கியது. அதுவரையில் மனுநீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆரிய இலக்கியங்கள் போக்கிலிருந்து திரும்பி, திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாதி சமயமற்ற, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், பெண்கள் முன்னேற்றம் வலியுறுத்தும் உலகத்தரம் வாய்ந்த திராவிட இலக்கியங்களான தமிழர்களின் முற்போக்கு இலக்கியங்கள் தோன்றின. அதனால் சாமானிய மக்களும் படித்துணரும் வகையில் உரைநடையில் இலக்கண இலக்கியங்கள் தோன்றின. சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை போன்ற நவீன இலக்கியங்களில் சாமானிய மக்களும் பாடுபொருளாயினர். எனவே, அன்றிலிருந்து பெண்கள் முன்னேற்றம், சமத்துவ நீதியையுடைய தமிழ் முற்போக்கு இலக்கியங்கள் பொங்கி வெள்ளமாகக் கரைபுரண்டு வரத் தொடங்கியது.